

מת (נצרת) 65540-01-25 - מוהנס מרזוק (עצור/אסיר בפיקוח) נ' מדינת ישראל

מ"ת (נצרת) 65540-01-25 - מוהנס מרזוק נ' מדינת ישראל מחוזי נצרת

מ"ת (נצרת) 65540-01-25

מוהנס מרזוק (עצור/אסיר בפיקוח)

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת

[17.07.2025]

כבוד השופטת רננה גלפז מוקדי

החלטה

1. לפני בקשה לשחרור המבקש ממעצר בפיקוח אלקטרוני וליציאה לעבודה.

ההליכים עד כה

2. כתב האישום אשר הוגש נגד המבקש ביום 26.1.25 ייחס לו עבירות של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף

329(א)(1) לחוק העונשין תשל"ז - 1977 וכן היזק בזדון לפי סעיף 452 לחוק הנ"ל.

על פי עובדות כתב האישום, בין המבקש למתלונן הכרות קודמת על רקע עבודתם כנהגי משאית במגרש העברת סחורה במעבר ג'למה ועל רקע היותו של המתלונן סדרן במגרש.

בתאריך 13.1.25 נתגלע בין השניים ויכוח על רקע הוראות שנתן המתלונן באשר לסוג החומר שיועמס על משאיתו של המבקש. המבקש עזב את המגרש אך עצר את משאיתו בשול הדרך והמתין למתלונן. כעבור כעשרים דקות הגיע למקום המתלונן והבחין במבקש העומד מחוץ למשאיתו. המתלונן עצר את המשאית וירד לכיוון המבקש, מאחר שסבר כי המבקש רוצה לדבר איתו או שזקוק לעזרה כלשהי.

המבקש התקדם אל עבר המתלונן, התנפל עליו והחל להכות באגרופיו בפתאומיות ובעוצמה בפניו של המתלונן ובפלג גופו העליון, מתוך כוונה לגרום למתלונן מום או נכות או לגרום לו חבלה חמורה.

המתלונן נפל ארצה והמבקש המשיך להכות בו כשהוא שרוע על הקרקע תוך שהוא גורר אותו אל עבר שול הדרך כאשר הוא ממשיך להלום במתלונן אשר שרוע על הארץ כשהוא מעורפל.

ניידת משטרה אשר חלפה במקום הבחינה במעשיו של המבקש, עצרה בפתאומיות והמבקש חדל מן המכות.

כתוצאה ממעשיו של המבקש, נגרמו למתלונן שברים בשני צידי הגולגולת ובלסת התחתונה, הוא נזקק לניתוח ולטיפול בשברים בהרדמה מלאה, נגרם לו שבר בשורש כף יד ימין והוא סבל מקושי בהתניידות ופתיחת פה מוגבלת. עוד, כתוצאה מעוצמת המכות, נשבר צג מכשיר הטלפון של המתלונן ונגרם לו נזק בשווי של 449 ₪.

- במעשים הללו, על פי כתב האישום, עשה המבקש מעשה בכוונה לגרום למתלונן חבלה חמורה ואכן גרם לו לחבלה חמורה וכמו כן פגע במכשיר הטלפון של המתלונן שלא כדין.
3. טענותיו של המבקש ביחס לתשתית הראייתית הועלו ונדחו בהחלטה מיום 3.2.25 ובמסגרת אותה החלטה חרף המסוכנות הגבוהה הנשקפת מן המשיב נוכח המעשה האלים שיוחס לו, ואך משום שעסקין בנאשם ללא עבר פלילי, הוריתי על עריכת תסקיר מעצר בעניינו.
4. בהמשך, לאחר שהוגש תסקיר, אשר בין היתר קבע כי מן המשיב נשקפת מסוכנות גבוהה, ולאחר שהוצעו חלופות שנבחנו על ידי שירות המבחן, ניתנה ביום 6.4.25 החלטה המורה על מעצרו של המשיב בפיקוח עד תום ההליכים.
5. בחלוף חודשיים ימים בלבד, ביום 5.6.25, הונחה בפני בית המשפט הבקשה הנוכחית, בקשה שהוכתרה כאמור בכותרת "בקשה דחופה לשחרור ממעצר באיזוק לצרכי עבודה", אך במהותה היא בקשה לעיון חוזר.
- המבקש טען כי הודה ביום 10.4.25 בכתב אישום מתוקן והורשע בעבירה של חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק העונשין שהיא פחותה בחומרתה מזו שיוחסה לו מלכתחילה כאמור. המבקש טען כי תסקיר שירות מבחן אשר הוגש לקראת דיון הטיעונים לעונש, הוא תסקיר חיובי במיוחד, אשר מביא לידי ביטוי את הכרת המבקש באחריותו לאירוע, האמפיתיה שחש כלפי המתלונן והבעת החרטה של המבקש וכי לאור המלצת שירות המבחן, נדחה מועד הדיון בטיעונים לעונש ליום 20.10.25.
- המבקש הבהיר כי בקשתו היא להסיר את הפיקוח האלקטרוני ולהתיר למבקש לצאת לעבודה אצל מעסיקו קודם לאירוע, מדי יום בין השעות 6:00 ל- 17:00 ללא כל פיקוח אנושי בשעות העבודה אך תוך שהתחייב לא להגיע למקום שבו עובד המתלונן. ביתר שעות היממה, הציע המבקש כי ימשיך לשהות במעצר בית ולעניין זה ביקש להעביר את מקום מעצר הבית בפיקוח האלקטרוני לביתו בפיקוח אימו ואחיו, אותם מפקחים אשר נפסלו על ידי בית המשפט בשלהי חודש פברואר 2025.
6. ביום 10.6.25 הוריתי על דחיית הבקשה.
- צינתי כי לפי סעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) תשנ"ו - 1996 ניתן לפנות בבקשה זו "אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה".
- קבעתי לעניין זה כי חלפו חודשיים בלבד מאז הועבר המבקש למעצר בפיקוח אלקטרוני ופרק זמן זה אינו מהווה "זמן ניכר" כמתחייב בחוק וכפי שהדבר גם בא לידי ביטוי בפסיקת בתי המשפט. גם עובדות חדשות לא נתגלו בענייניו כאשר הודאת המבקש בסעיף אישום חמור פחות מזה שיוחס מלכתחילה, אינה בגדר עובדה חדשה, מה גם שבכתב האישום לא נעשה כל שינוי בעובדות המקרה, זולת מחיקת המשפט אשר ייחס למבקש כוונה לגרום למתלונן מום או נכות או לגרום לו חבלה חמורה.

צינתי כי אין בפני כל אינדיקציה להפחתת המסוכנות של המבקש, אשר תוארה, 3 חודשים קודם לכן, כגבוהה ואשר נלמדת גם מהודאתו באלימות הקשה כלפי המתלונן. צינתי את מאפייני אישיותו של המבקש אשר תוארו בתסקיר שירות המבחן, דוגמת העדר יכולות לווסת דחפים ורגשות, קושי עם גבולות, קושי עם קבלת סמכות ובהתמודדות עם מצבי קונפליקט ולחץ, אשר מצביעים אף הם על מסוכנות המבקש. הוספתי כי תסקיר שירות המבחן אשר הוגש במסגרת התיק העיקרי ביום 25.5.25, אשר עליו התבסס המבקש בטיעונו, לא התייחס למסוכנות המבקש ולא ניתן היה ללמוד ממנו על הפחתה בה, אלא על נכונות המבקש להתחיל בטיפול וכפועל יוצא על התרשמות שירות המבחן כי לאור הפער בין מהלך החיים והתפקוד החיובי שתיאר המבקש, אל מול העבירות, נדרש לשירות המבחן זמן לצורך הערכת הסיכון והמסוכנות מצד המבקש.

לאור האמור, קבעתי כי אין בפניי דבר המצביע על הפחתה ברמת המסוכנות וגם לאור פרק הזמן הקצר שחלף מאז הגשת התסקיר בתיק העיקרי 25.5.25 ועד למועד מתן ההחלטה 10.6.25 והעובדה כי מהתסקיר עלה כי שירות המבחן מבקש להכין תוכנית טיפול, הרי שלא סברתי כי יש מקום להורות על תסקיר משלים בתיק המעצר, בשלב מוקדם זה בטרם הוחל בטיפול.

מעבר לכך צינתי, כי הבקשה להעביר את המבקש למעצר בית בתנאים אשר הוצעו ונדחו - אין לה בסיס ועוד צינתי כי הבקשה לצאת לעבודה כנהג משאית ללא כל פיקוח אנושי אינה מתיישבת עם המסוכנות הנשקפת מצד המבקש כלפי כל אדם.

החלטתי סוכמה בכך שמדובר בבקשה שמקדימה את זמנה, מרחיקת לכת בתנאי העבודה המבוקשים ואינה ראויה בהיבט החלופה והפיקוח האנושי אשר כבר נפסלו בהחלטה קודמת.

7. המבקש הגיש ערר על החלטתי האמורה.

בדיון בערר, בהסכמת הצדדים, הוחזר העניין לדיון בפני, על מנת שאורה לשירות המבחן לבחון "את מידת המסוכנות של העורר אם יתאפשר לו לצאת לעבודה מדי יום (שלא במקום עבודתו של המתלונן)".

דיון ומסקנות

8. את החלטת בית המשפט העליון דלעיל הבאתי בגוף החלטתי מיום 25.6.25, בה הוריתי לשירות להגיש בעניינו של המבקש תסקיר משלים שיתייחס לבקשת המבקש להסרת הפיקוח האלקטרוני וליציאה לעבודה מדי יום כנהג משאית ללא פיקוח אנושי צמוד - זו הבקשה אשר הוצגה בפני בית המשפט בדיון מיום 9.6.25. עוד הובהר כי המבקש לא יעבוד במקום שבו עובד קרבן העבירה.

9. עיקרי התסקיר המשלים אשר הוגש ביום 15.7.25 כדלקמן:

במסגרת הכנת התסקיר, שוחח שירות המבחן עם המבקש ועם המתלונן והסתמך גם על השתתפות המבקש בקבוצה טיפולית במסגרת שירות המבחן.

שירות המבחן הסביר את התרשמותו מהפער שקיים אצל המבקש, בין מהלך חייו ותפקודו החיובי כפי שדיווח, לעומת חומרת העבירות ועל כן בקשתו לדחיית מועד הטיעונים לעונש לצורך הערכת הסיכון והמסוכנות, שילובו של המבקש בטיפול ושיחה עם המתלונן.

שירות המבחן ציין כי המבקש החל בתאריך 25.5.25 טיפול קבוצתי קצר מועד, אחת לשבוע, לצורך בחינת יכולתו לשתף פעולה בהליכי טיפול. דווח כי הוא נמצא בשלב ראשונה בטיפול ומשתתף באופן מותאם לשלב בו נמצא. שירות המבחן ציין כי ניכרת תנועה מריכוז המבקש בצרכיו והמחירים שמשלם בעקבות מעשיו, כאשר במצבים כאלה יש אצלו נטייה מסוימת לצמצום ביכולתו להתייחס לפגיעה שגרם למתלונן, אך נכתב כי כאשר מקבל מענה ותמיכה רגשית למצבו, הוא מצליח לערוך תנועה ולהתבונן על אחריותו ולגלות הכרה ואמפתיה במידה מסוימת לפגיעה שנגרמה למתלונן.

צוין כי המבקש מביע שביעות רצון ונכונות להמשיך בטיפול וכן רצון ליישר את ההדורים עם המתלונן. בשיחה עם המתלונן תוארה הפגיעה הפיזית והנפשית שנגרמה למתלונן בשל מעשי המבקש, אשר הביע חשש ממש מפניו של המבקש. המתלונן ציין כי המבקש לא פנה אליו, אך היו פניות מצד בני המשפחה של המבקש במטרה להגיע ל"סולחה".

בסיום חוות הדעת סיכם שירות המבחן כי המבקש חווה הרתעה מההליך הפלילי, מקפיד לשמור על המגבלות שהוטלו עליו ומשתף פעולה בהליך הטיפולי בו הוא צפוי להמשיך. עם זאת, צוין כי המבקש נמצא בראשית ההליך הטיפולי וזקוק לטיפול ארוך טווח אשר יסייע לו לערוך תנועה מהשלכת האחריות ללקיחת אחריות מלאה גם על תוצאות מעשיו ובכלל זה עבודה על אמפתיה כלפי האחר. בנסיבות הללו, העריך שירות המבחן כי השתלבות המבקש בטיפול, בנוסף להרתעה שחוה בהליך ומכך שהושם בפיקוח אלקטרוני, סייעו להפחתה במסוכנות. לפיכך, והגם שחלה הפחתה המסוכנות כאמור, קבע שירות המבחן כי עדיין קיימת רמת סיכון ולכן לא בשלו התנאים להסרת כלל תנאי מעצרו. המלצת שירות המבחן, אם כך, היתה להסיר את הפיקוח האלקטרוני ולהותיר את המבקש במעצר בית עם חלונות אוורור יומיים עם פיקוח אנושי רציף של מי ממפקחיו.

10. הצדדים שניהם אינם מסכימים עם המלצת שירות המבחן. המבקש, מצידו, עומד על בקשתו ליציאה לעבודה כנהג משאית, ללא פיקוח אנושי. בא כוחו טען כי "לא ייתכן שנאשמים כמו פלדשטיין או אורין" מסתובבים כאשר המבקש מצוי במעצר וכי המדובר באכיפה בררנית. ב"כ המבקש טען כי חל שינוי במסוכנות המבקש עליה הסתמך בית המשפט בהחלטתו הקודמת והדבר מצדיק קבלת הבקשה לצאת לעבודה ומתן אפשרות למבקש לשקם את עצמו. ב"כ המבקש טען כי אין מקום לחלונות אוורור יומיים, אלא אם זה למטרת עבודה.

המשיבה, מצידה, טוענת כי מטרת התסקיר היתה יציאה לעבודה ואין מקום להסיר את הפיקוח האלקטרוני כך סתם שלא למטרת עבודה. המשיבה חזרה על טענותיה להעדר נסיבות חדשות או חלוף זמן וטענה למסוכנות הנשקפת מצד המבקש. היא טענה כי אין אינדיקציה לאמפתיה של המבקש כלפי המתלונן ושנוכח אמירת שירות המבחן כי הפיקוח האלקטרוני הוא שגורם לירידה במסוכנות המבקש ועל כן, הרי שאין מקום להסירו.

11. אחר ששמעתי את טענות הצדדים ובחנתי את תסקיר שירות המבחן העדכני, הגעתי למסקנה כי את בקשתו העיקרית של המבקש ליציאה לעבודה יש לדחות, אולם כצעד הדרגתי ומדוד ניתן להקל ולהסיר את הפיקוח האלקטרוני, כפי שהמליץ שירות המבחן.

אסביר את מסקנתי זו.

12. התסקיר המשלים העדכני של שירות המבחן מדבר אמנם על תנועה בהתבוננות העצמית של המבקש, כאשר הוא מקבל מענה ותמיכה רגשית למצבו, אבל שירות המבחן מבהיר, כפי שהבהיר גם בתסקיר שהוגש לאחרונה במסגרת ההליך העיקרי ואשר עליו הסתמך המבקש בבקשתו, כי המבקש מצוי בראשית הטיפול, בקבוצה טיפולית הנפגשת אחת לשבוע, אותה החל לא מזמן, בתאריך 25.5.25. מתסקיר שירות המבחן עולה עוד כי המבקש יזקק לטיפול ארוך טווח, כאשר נקבע כי עדיין נשקף מצידו סיכון.

המלצת שירות המבחן, אם כן, היא לייצר הדרגתיות בהקלה בתנאי מעצרו של המבקש, באופן שבשלב זה יוסר הפיקוח האלקטרוני, אך המבקש ימציא, כל העת, בפיקוח אנושי, במעצר בית עם חלונות התאווורות. המלצה זו נכונה גם בעיניי ותואמת גם את הדברים שנכתבו כבר בהחלטתי מיום 10.6.25 בסעיפים 12-13. בנסיבותיו של המבקש ולאור העובדה שנשקפת מצידו עדיין מסוכנות, אני רואה מקום לביטול הפיקוח האלקטרוני והפיקוח האנושי יחדיו - זו למעשה בקשת המבקש. למעשה, המבקש חפץ לשחררו למשך מרבית שעות היממה, באופן שיוכל להסתובב בחופשיות וללא כל פיקוח זולת התחייבות שלא יתקרב אל המתלונן. יצוין כי חרף הערות בית המשפט בעניין זה במהלך הדיונים, ביום 9.6.25 וגם היום, המבקש עמד על בקשתו לצאת לעבודתו הקודמת כנהג משאית ללא פיקוח אנושי ולא הציע כל חלופה אחרת למקום עבודה מפקח. בקשה זו של המבקש באה פרק זמן קצר לאחר שהושם במעצר בפיקוח אלקטרוני, זמן קצר מאד לאחר שהחל לקחת חלק בקבוצה טיפולית ועל כן, היא בבחינת בקשה המקדימה את זמנה. לא זו אף זו, שירות המבחן הבהיר כי נוכח הערכתו את מצבו של המבקש, את מידת הסיכון ואת התבטאויותיו של המבקש, הרי שאין לאפשר למבקש להיות ללא פיקוח אנושי. בהתאם להתרשמותו זו, גם המליץ על חלונות אוורור בפיקוח אנושי.

13. המלצת שירות המבחן, המלצה היא וכמובן שאינה מחייבת את בית המשפט, אולם בענייננו, כפי שציינתי מעלה, המלצת שירות המבחן מקובלת עלי במלואה. המבקש החל בטיפול, אמנם הוא נמצא בתחילתו של הטיפול, אולם שירות המבחן ציין, בזירות הראויה, תנועה מסוימת בעמדתו, כאשר הוא מקבל מענה ותמיכה רגשית. עניין זה, מצדיק לטעמי, עשיית צעד לעבר המבקש, צעד אשר מחד יעודד את המבקש להמשיך בטיפול המיטיב ומאידך, יאפשר הגנה על המתלונן ועל הציבור מפני המבקש, נוכח הסיכון שעודנו נשקף ממנו. אין בדברים האמורים בתסקיר כדי להצדיק את הבקשה המופרזת, לטעמי, של המבקש, להסרת כל אמצעי הפיקוח עליו, הן האלקטרוני והן האנושי. כמו כן, כפי שציינתי בהחלטתי הקודמת, אין מקום לשינוי מקום מעצר הבית או לשינוי המפקחים לחלופה אשר כבר הוצעה על ידי המבקש ונפסלה. לא הוצג כל טעם המצדיק שינוי בהחלטה זו.

14. סיכומי של דבר, אני מורה על הסרת הפיקוח האלקטרוני. המבקש יוותר במעצר בית, במקום בו הוא מוחזק כעת, בפיקוחם של המפקחים שאושרו על ידי בית המשפט במסגרת ההחלטה על המעצר בפיקוח אלקטרוני. כמו כן, יעמדו בעינם יתר התנאים והערבויות שנקבעו.

המבקש יורשה לצאת מביתו מדי יום לצורך התאווורות, בין השעות 17:00 ל- 19:00, בפיקוח אחד ממפקחיו. המזכירות תמציא את החלטתי לב"כ הצדדים ולמנהלת הפיקוח.

ניתנה היום, כ"א תמוז תשפ"ה, 17 יולי 2025, בהעדר הצדדים.